

زمزمه‌های عارفانه

گردآورنده

شریانیوراحمر

انتشارات جوف

۱۳۹۰

سرشناسه	:	نوراحمر، ثریا، ۱۳۳۰ - گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور	:	زمزمه‌های عارفانه / گردآورنده: ثریا پوراحمر.
مشخصات نشر	:	تهران: جوف، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	:	۱۰۸ ص.
شابک	:	۹۷۸-۹۶۴-۸۲۲۱-۱۷-۶
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیبیا
موضوع	:	شاعران ایرانی -- سرگذشتنامه
موضوع	:	شعر فارسی -- مجموعه‌ها
رده‌بندی کنگره	:	۱۳۸۹ از ۲۵۴۲/ن PIR
رده‌بندی دیویی	:	۸۶۱/۰۰۹
شماره کتابشناسی ملی	:	۲۱۹۰۲۳۴

انتشارات جوف

نام کتاب: زمزمه‌های عارفانه (جلد دوم)

گردآورنده: ثریا نوراحمر

چاپ: چاپخانه آبنوس

صفافی: شکیب

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۰

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۲۲۱-۱۷-۶

شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۸۲۲۱-۱۸-۳

قیمت: ۳۵۰۰ تومان

آدرس: تهران - خیابان شریعتی - خیابان میرزاپور - خیابان فاطمیه -

مهر چهار - کوچه کیان - پلاک ۴

تلفن: ۲۲۲۳۳۲۴۴ - ۰۹۱۲۳۸۳۲۱۳۶

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۹	سعدی
۱۳	گلستان
۱۵	بوستان
۲۱	از غزلیات سعدی
۲۵	مولوی
۲۷	دیوان
۳۷	جامی
۴۱	سلسله الذهب
۵۳	مثنوی سلامان و ابسال
۵۵	تحفة الاحرار
۶۴	مناجات اول
۶۶	مناجات دوم
۶۸	مناجات سوم
۷۱	مناجات چهارم
۷۳	سبحة الابرار
۸۴	یوسف و زلیخا
۹۳	لیلی و مجنون
۱۰۳	خردنامه اسکندری

مقدمه

در میان ملت‌های قدیم جهان، ایرانیان در پرتو روح خلاق و اندیشه‌ی تلیناک خود بهترین شاهکارهای ادبی را به وجود آورده‌اند که در سراسر عالم زیانزد خاص و عام است.

چه کسی است که فردوسی، مولانا، سعدی و عطار و... را شناسد که هر کدام آثاری بدیع، روح‌نواز و دلکش را به جهانیان ارزانی داشته‌اند.

در جای جای ادبیات ایران چه پیش از اسلام و چه بعد از آن ردپای خداوند و حمد و ستایش او به خوبی آشکار است زیرا که ناب‌ترین مضامین، داستان‌ها و اشعار از او است. بزرگ‌ترین نویسنده‌ی هستی خداوند است و همه‌ی بزرگان ادب ذره‌ای از ذرات او.

چشم دل باز کن که جان بینی آنچه نادیدنی است آن بینی پس در هر موجود نشانه‌ای از خداوند هست.

نماد و نمادپردازی که شناسایی و توضیح معنای مورد نظر را آسان‌تر می‌کند، روش‌هایی هستند که نویسندگان، شعرا و اهالی قلم و ادب هر یک به شیوه‌ی خود از آن برای شرح و بسط مضامین و مفاهیم بهره می‌جویند، همان‌طور که مولانا در مثنوی معنوی بارها از خداوند یاد کرده و از صفات خالق هستی سخن به میان آورده.

از آن زمان که انسان به زیور تفکر آراسته شد به جدال با موهوم و

خرافه پرداخت، دل پاک گردانید و یاد خداوند را در آن جای داد.
انسان اندیشمند از همان ابتدا دریافت که باید در جستجوی اصل و
بنیاد خویش باشد چنان‌که مولانا در مثنوی معنوی می‌گوید:

بشنوا زنی چون حکایت می‌کند از جدایی‌ها شکایت می‌کند
کز نیستان تا مرا ببریده‌اند از نفیرم مُرد و زن نالیده‌اند
سینه‌خواهم شرحه شرحه از فراق تا بگویم شرح درد اشتیاق
هر کسی کرد دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش
قلم وسیله‌ی تجلی خدا در آفرینش و ترجمان فکر و هنر و
اندیشه است و پرده‌گشای راز عشق. و عشق به تعبیر حافظ مبناء و
انگیزه‌ی آفرینش است.
در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد

عشق پیدا شد و آتش به همه عالم زد
کائنات و هر آنچه در اوست اوج زیبایی و شکوه و جلال و
بارقه‌ای از ملکوت اوست. تأکید بزرگان عالم ادب شاید بتواند از آن
شکوه بی‌بدیل بارقه‌ای باشد.

جلوه کرد رخت دید ملک عشق ندانست

عین آتش شد از این غیرت و بر آدم زد
به عظمت ستودن خداوند، وسیله‌ی سرور و زبان به شکر او
مرتبه‌ی غرور است.

کریم بخشنده، حکیم پوشنده‌ی خطا، در ذات و صفات بی‌همتا،
قادر متعال، از عیب شریک مبرا، بینا به تمام احوال نه محتاج مکانی و
نه آرزومند زبان. نه کس به او ماند و نه او به کس.

خداوندی که می بیند و می داند و می تواند. اگر انسان لحظه‌ای حضور الهی را حقیقتاً احساس و درک کند جلب جاذبه‌ی قوی عشق او می شود چنان‌که:

خواجه عبدالله انصاری می‌فرماید:

آن کس که تو را شناخت جان را چه کند
فرزند و عیال و خانمان را چه کند
دیوانه کسی هر دو جهانش بخشی
دیوانه تو هر دو جهان را چه کند
یکتاپرستی به معنای واقعی انسان را آزاد، پاک‌اندیش و آسوده
خاطر تربیت می‌کند و از کلاف پیچیده‌ی ظلم و تجاوز و اختلاف
می‌رهاند. در همین جاست که رمز این گفتار پاک روشن می‌شود که:
قولوا لا اله الا الله تفلحوا

از صمیم دل بگوئید: جز خدا معبودی نیست تا رستگار شوید.
در زمینه‌ی سرایش آثار ناب از دیروز تا امروز، کهنه و نو هیچ اثر
مطلوب و اثرگذاری نیست که وامدار عظمت و لطف خداوند نباشد.
آغاز و ابتدای اشعار هر یک از شعرا با نام خدا و با توکل به ذات
لایزال و با توجه به توحید و یکتاشناسی و سپاس به درگاه ایزد متعال
است.

قصدها پدیدآورنده بیان ادبیات ایران و اشعار و احوال شاعران ذکر
شده نیست، بلکه نشان دادن جلوه‌ی وجود خداوند در سرآغاز آثار
این شاعران بزرگ است، چراکه نام و یاد او انگیزه‌ی آنها در خلق این
آثار بدیع بوده.

بخوانیم و بدانیم که روح خداپرستی و توحید چگونه در
دل‌هایشان جای دارد و چگونه با نعمت خدا داده‌شان، خداوند
سبحان را ستایش می‌کنند و در وصفش از دل و جان می‌کوشند. اثر
حاضر قدمی است هرچند ناچیز در جهت شناخت اندیشه سیزده
قرن اندیشمندان فارسی برای رسیدن به اصل خویش.

www.ketab.ir